Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

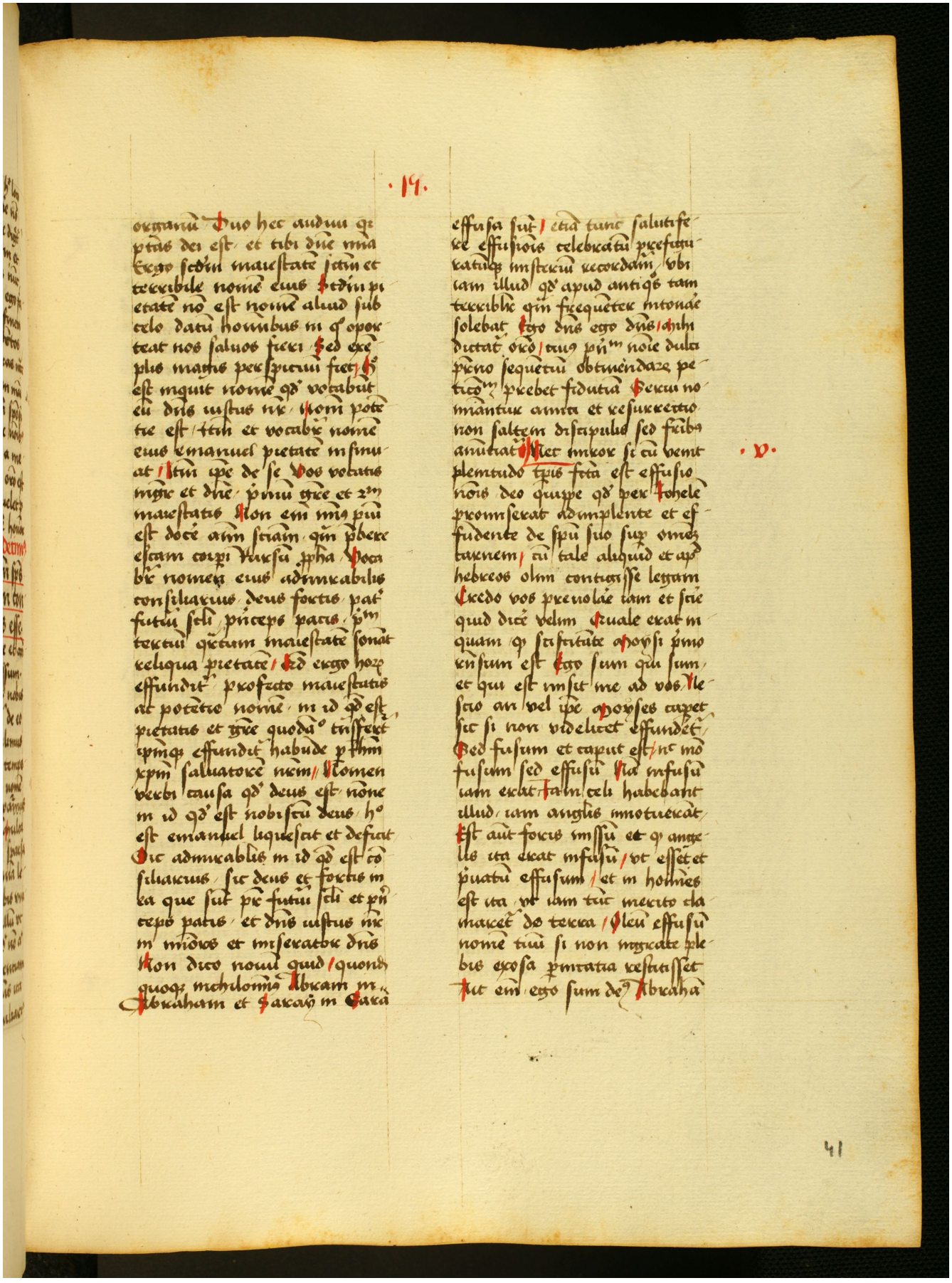

· 14 ·

ocrauit Duo hec audiui q̄
ptās dei est et tibi dic̄ mia
tcgo sedin maiestate ſcin et
tcrcibile nomē eius Sedin pi
etate no est nomē aliud ſub
celo datū hominibus in q̄ oport
teat nos ſaluos fieri Sed exc
plus maius perſpicuū fiet/ h̄
est inquit nomē q̄d vocabit
eū dns iustus nr̄ Nom pote
tie est/ tcth et vocabr̄ nomē
eius emanuel pietate in sinu
at/ Item ipe de se Dos voluit
inge et dic̄ p̄mu tyce et 2m
maiestatis Non em̄ in mis piu
est docē aiam ſciam q̄m pbere
escam corpi Iuxta pha Voca
br̄ nomen eius admirabilis
consiliarius deus fortis pat
futuri ſcli princeps pacis p̄m
tectui q̄ctum maiestate sonat
celigua pietate/ Sed ergo hoc
effundit profecto maiestatis
at potētie nomē in id q̄d est
pietatis et tyce quod tñ sert
ipm̄q effundit habude p thm
xpm saluatorē nr̄m/ Nomen
verbi causa q̄d deus est nomē
in id q̄d est nobiscū deus h̄o
est emanuel liquescat et defcat
Dic admirabilis in id q̄d est co
siliarius sic deus et fortis in
ea que fut pr̄ futuri ſcli et p̄n
cepis patris et dns iustus nr̄
in miōs et miserabr̄ dns
Non dico nouū quid/ quond
quoq; michelomis Abram in
Abraham et Sarai in Sara

effusa fuit/ etia tunc salutife
re effusionis celebratū p̄cessu
ratuq; in ſtrictū recordam̄ vbi
iam illud q̄d apud antiq̄s tam
terribile q̄n frequēter intonare
solebat Ego dns ego dns/ nihi
dictat ore/ tuus p̄n̄m noie dilec
pieno sequetiū obtemperare pe
tico p̄cebet fiducia Pectu no
mantuc anxia et resurrectio
non saltem discipulis sed fidis
amicis/ Vet inter si cui venit · V ·
plenitudo tpis fcta est effusio
nois deo quippe q̄d per Ioele
promiserat adimplente et ef
fudente de spu suo sup omē
carnem/ cui tale aliquid et ap̄
hebreos olim contigisse legam
Credo vos prenolare iam et scie
quid dicē velim Ruale erat m
quam q̄ scripturis apparuit p̄mo
ensum est Ego sum qui sum
et qui est misit me ad vos Ne
scio an vel ipe apparens caput
sit si non videlicet effundet
Sed fusum et caput est/ nec mo
fusum sed effusū Sic infusū
iam erat satis celi habebant
illud iam anglis immoriebat
Est aut focus immissu et q̄ ange
lis ita erat infusū/ vt esset et
piatū effusum/ et in hominis
est ita vt iam tuc merito cla
mauerit Do terrea/ Fleu effusū
nomē tuū si non ingratie ple
bis ecclesia penitatia restituisset
Fuit em̄ ego sum dei Abraha

41